

גיטין לא

מתניתין

המניח פירות להיות מפריש עליהן סומך על אלו תרומה ואוכל טבלים אחרים שיש לו ואומר "הרי תרומתן באותן פירות שהקצית לך" ומעשרות

או מעות להיות מפריש עליהן - מעשר שני :
מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין

אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת . לאותן טבלים שתיקן בהבטחתן של אלו, ואם לא אכלן צריך להפריש מהם דשמא כשאמר הרי תרומתן בפירות שהקצית כבר היו אבודין: דברי ר' אלעזר

רבי יהודה אומר בשלשה פרקים בודקין את היין: (1) כשמנשבת בקידום רוח קדים של מוצאי החג (2) ובהוצאת סמדר כתום (שנגמר) פרח (3) ובשעת כניסת מים בבוסר כשהן כפול הלבן נקראין בוסר, וכשלחלוותי נכנסת וגדילה בתוכו שיכול לעצור מהן כל שהוא היינו כניסת מים ל"א היו כותשין הענבים כשהן בוסר ונותנין לתוכן מים ונעשין חומץ לטיבול:

גמרא

מאי מעת לעת

א. ר' יוחנן של בדיקה שבדקו ומצאן אבודין חושש שמא מאתמול בעת הזאת אבדו, טפי מהכי לא אחמיר רבנן.

ב. רבי אלעזר בר' ינאי: מעת לעת של הנחה יום אחד שלם מחזקינן להו בחזקת קיימין בידוע, ומשם עד כאן ספק ויחזור ויתרום. מ"ד זה נשאר בקושיא:
דתנן אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת - חושש למפרע "עד מעת לעת" מיבעי ליה:

[משנה] ר' אלעזר - שחושש רק מעת לעת

חלוקין עליו חביריו על רבי אלעזר

דתנן מקוה בחזקת שלם שנמדד ונמצא חסר כל טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברה"ר טמאות - דק"ל ספיקו טהור, הכא טמא. דכי אמרינן ספק טומאה ברה"ר טהור היינו ספק נגע ספק לא נגע, אבל זה שהיה טמא ודאי, ואתה בא לטהרו בטבילת ספק אל טטהורנו מספק - החידוש הוא מהו דתימא מאי למפרע מעת לעת קמ"ל

[משנה] רבי יהודה אומר בג' פרקים - בקידום של מוצאי החג

תנא בקידום של מוצאי החג של תקופה קייט אם כבר נכנסה תקופת תשרי אבל אם משכה תקופת תמוז עדיין לא צריך בדיקה.

בג' פרקים מוכרין השותפים ק"י שיכול למכור שלא מדעת חבירו, ואם מכר ונתייקר השער אח"כ אין לו עליו כלום, כלהלן:

	1	2	3
תבואה	לפני הזרע	בשעת הזרע	בפרוס הפסח
יין	בפרוס הפסח	בפרוס עצרת	בפרוס החג
שמן	עצרת ואילך		

מכאן ואילך - כל יומא פירקיה הוא קאי על פרק אחרון קכא

ויקי | כזרם השמש וימן הזמין אלהים רוח קדים חרישית ותך השליך השמש ניצוציו על-ראש יונה ויתעלף וישאל את-נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי:

מאי חרישית

אמר רב יהודה בשעה שמנשבת עושה תלמים חרישה תלמים ביים

והכתיב ותך השמש על ראש יונה ויתעלף הכתוב בא להעיד שנתחמם העולם, ואתה אומר שסיפר הכתוב בכח גבורת סערותיה!

אלא אמר רבה בשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה - כשהיא מנשבת בשעת החום היא חמה מאוד ומבטלת צינת כל הרוחות, והיינו דכתיב אשר אימתי בגדיך חמים בשעה בהשקט ארץ מדרום שבשעה שמנשבת רוח מזרחית משתקת כל הרוחות מפניה

רב הונא ורב חסדא הוו יתבי חליף ואזיל גניבא עלייהו : חד אמר ניקום מקמיה דבר אוריין הוא א"ל אידך מקמי פלגאה בעל מריבה [מר עוקבא] ניקום !

אמר גביבא להו שהיו עסוקים ברוחות: ד' רוחות מנשבות בכל יום :

ורוח צפונית נוחה היא לא חמה ולא צוננת, וממתקת את שאר הרוחות מנשבת עם כולן שאלמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת
ורוח דרומית קשה מכולן ואלמלא בן נץ מלאך מעמידה בכנפיו מחרבת כל העולם כולו מפניה שנאמר מדברי ה' לאיוב המבינתך האם הבינה שלך יאבר יגדיל כנף נץ יפרש כנפיו לתימן דרום

רבא ורב נחמן בר יצחק הוו יתבי - הוה חליף ואזיל רב נחמן בר יעקב דיתבי בגוהרקא דדהבא ופריס עליה סרבלא דכרתי

רבא אזל לגביה רב נחמן בר יצחק לא אזל לגביה חשב מאינשי דבי ריש גלותא נינהו - דכחזא דרב נחמן בר יעקב הוה אזיל לגביה

גלי לדרעיה שהיתה רוח מזרחית מנשבת אמר שדיא נשיב

אמר רבא הכי אמר רב אשה מפלת בו

ושמואל אמר אפי' מרגלית שבים מרקבת בו

ר' יוחנן אמר אפי' שכבת זרע שבמעיי אשה מסרחת בו

ושלשתן מקרא אחד דרשו: כי הוא בין אחים יפריא, יבוא קדים רוח מזרחית רוח ה' ממדבר עולה ויבוש מקורו זו מקורה של אשה ויחרב מעיינו זה שכבת זרע שבמעיי אשה הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה זו מרגלית שבים

כי הוא בין אחים יפריא התחלת הפסוק דלעיל אמר רבא אפילו שופתא בקופינא דמרא רפיא - רב יוסף אמר אפילו סיכתא בדפנא רפיא - רב אחא בר יעקב אמר אפילו קניא בכופתא רפיא:

ק"י תוספות ד"ה קידום של מוצאי החג של תקופה. של תקופת תשרי אבל משכה תקופת תמוז עד כאן לא וא"ת והא אי אפשר שתמשוך עד כאן כדאמרי' בפרק קמא דסנהדרין (דף יג.) דבעינן מקצת החג בתקופה חדשה וי"ל דאמר התם דעל תקופה לבדה אין מעברין [צריך להיות טעם נוסף בשביל לעבר]